Широка даль, широкий степ! —
Він зве мене, як синя казка,
І в серці радістю росте
До всього радісного ласка.

Припасти б ніжно до землі
І чути, як росте стеблина,
Як в небі линуть журавлі,
І чути клекіт журавлиний…

Почути б радісні пісні
Ніким нечуваних мелодій, —
І у п’янкім тривожнім сні
Заснуть з землею в теплій згоді.

Щоб снились сни, як синя даль,
Любови сплетені узори…
Земля моя, краса, о, дай
Почути те, що ти говориш!